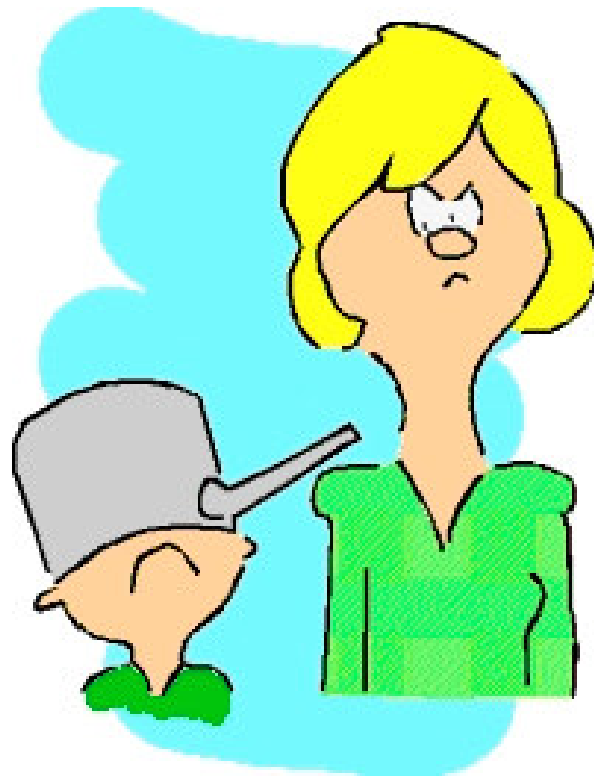

סליחה, אמא

בוב טוקר

אמא, סליחה שאיחרתי, אבל היה לי יום
מוזר כזה. אנא, תקשיבי לי ואל תכעסי
כל כך.

הלכתי לדוג דגים. ופתאום ראיתי תינוק,
צף על בול עץ באמצע האגם. אז מיד
צללתי למים והצלתי אותו. התחלתי
לשחות לחוף כששמעתי נהמת אריה.
הוא היה קרוב אלי, ממש הרגשתי את
נשימתו מעל ראשי.

חשבתי כבר שאני אבוד כשפתאום קפץ מאין
שהוא דוב גריזלי גדול. הוא התנפל על
האריה.

וי! כמה שפחדתי!

אך פתאום נחת לידי רכב חלל עם קבוצה של
חיזרים ירוקים, איזה מאה היו שם. הם תפסו
את הדוב ואת האריה ועפו שוב לשמיים.

ואז באו אמא ואבא של התינוק
ולקחו אותו אתם. אך כשעזבו הופיע
תרנגול ענק עם כרבולת אדומה כמו
אש! הוא רצה לתקוף אותי, אז
ברחתי. שמעתי מהומה גדולה ושם
היה מפלץ שעיר שהכה ילדים.
לקחתי מקל והתחלתי להרביץ לו עד
שקרא "די!"

הייתי צריך לקרוא לשוטר אבל לא היה לי
כבר זמן. עזבתי את הדגים ורצתי מהר
הביתה.
תביני, כל זה לקח קצת זמן. אז אל תכעסי
ותחממי לי את ארוחת הצהריים.
אמא, סליחה שאיחרתי.